Р Е Ш Е Н И Е
№ 38660

гр. София, 07.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 38 състав,** в публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11566** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

В. Я. А., З. Т. Б. и Р. Б. Б. обжалват Заповед № РА50-745 от 11.08.2022 г. на главния архитект на Столична община.

По поддържаните оплаквания за незаконосъобразност на атакувания акт искат отмяната му и присъждане на деловодните разноски. Правят възражение за прекомерност на заявения от заинтересованата страна хонорар за адвокатска защита.

Ответникът - главният архитект на Столична община, оспорва жалбите. С отричащи основателността им доводи моли да бъдат отхвърлени. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. В. А. застъпва становище за недопустимост, евентуално - за неоснователност на оспорването. Моли да му се присъдят разноските по делото.

Заинтересованите страни Х. А. И., К. И. С., С. И. С. и Столична община – район „П.“ не изразяват позиция.

Жалбите са допустими.

Съществуването на правото на оспорване е обусловено от наличието на предвидените в закона обективни предпоставки за възникването му. Правото да оспорят акта, с който са одобрени устройствени планове и схеми, в съответствие с чл. 131, ал. 1, вр. ал. 2 ЗУТ принадлежи на собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, чиито недвижими имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен

план в някоя от изчерпателно изброените в цитираната специална разпоредба хипотези. Преценката, извършена въз основа на събраните в съдебното производство доказателствени източници, включително заключението на съдебно-техническите експертизи (СТЕ), и в изпълнение указанията на Върховния административен съд, дадени с Определение № 8166/28.07.2025 г. по адм. дело № 6430/2025 г., обуславя извод, че жалбоподателите попадат в кръга на заинтересованите лица по смисъла на чл. 131 ЗУТ.
Предмет на съдебен контрол е заповед за одобряване на проект за изменение на план за регулация и застрояване на м. „Л. – Зона В“, кв. 13, с което в обхвата на УПИ I – „за детска градина и трафопост“ се създава нов УПИ XXX-46 - „за ЖС“, съответно се променя УПИ I – „за детска градина и трафопост“, уличната регулация и контактен УПИ XXVIII-876,876а; предвижда се ново петно за застрояване в образувания УПИ XXX-46-„за ЖС“ и се конкретизира височината на застрояване в УПИ I – „за детска градина и трафопост“.
Спорът относно допустимостта на жалбите е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса за статута на възстановения ПИ с идентификатор 68134.619.9221.
В. А., З. и Р. Б. са наследници на С. и В. З., на които с влязло в сила Решение № П239/08.08.2019 г. на Общинска служба по земеделие „Източна“, издадено въз основа на скица-проект № 15-462609/27.05.2019 г. от СГКК-С. и Решение на СРС от 27.05.2016 г. по гр. д. № 20110/2013 г., е признато правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху нива в местността „Крива ливада“, цялата с площ от 3.270 дка, находяща се в строителните граници на „П.“, бивши имоти 1270 и 1271, к.л. 297, 320, нанесени в помощния план по чл. 13а, ал. 1 от ППЗСПЗЗ на [населено място]. От признатото право на собственост с решението са възстановени общо 1.739 дка, представляващи: ПИ 68134.619.9217 с площ 0.025 дка; ПИ 68134.619.9221 с площ 1.500 дка; ПИ 68134.619.9224 с площ 0.214 дка. Решение на СРС от 18.07.2022 г. по адм. д. № 52980/2019 г., отменено с Решение № 4624 от 10.07.2023 г. на АССГ по адм. д. № 617/2023 г., не променя горните констатации, доколкото цитираните съдебни актове са неотносими към произнасянето на ОСЗ в частта, възстановяваща правото на собственост. Във връзка с реституционната процедура са издадени Заповед № РД-09-253/12.09.2006 г. на кмета на Столична община – район П.“ по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ и скица от 11.09.2006 г. на главния архитект на район "П." - Столична община по чл.13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ на определената свободна от застрояване площ, като с влязло в сила решение на СГС от 21.05.2008 г. по адм. д. № 04520/2006 г. определената с посочената заповед застроена площ е съответно намалена.
Съдържанието на посочените документи, разгледани в съвкупност, сочи на изпълнение на критериите на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ за надлежно възникване на правото на собственост на жалбоподателите върху имота (ПИ с идентификатор 68134.619.9221), възстановен в индивидуализирани граници. Следователно от представените доказателства може да бъде изведено заключение за наличието на валиден титул за собственост, удостоверяващ легитимацията на оспорващите.
Според скица-проект № 15-462609/27.05.2019 г. от СГКК-С., послужила за постановяване на реституционното решение на ОСЗ „Източна“, имот с проектен идентификатор 68134.619.9221 с площ 1500 кв.м. е обособен от площта на имоти с идентификатори 68134.619.64, 68134.619.46 и малка част от имот идентификатор 68134.619.47. Имотът, описан в решението на ОСЗ и частично идентичен с ПИ 68134.619.46, за който е отреден новият УПИ XXX-46-„за ЖС“, не е отразяван в кадастралната карта.
По делото се установява, че към 24.06.2024 г. (след издаване на оспорената заповед) ПИ с идентификатор 68134.619.9221, собственост на С. и В. З. по силата на Решение № П-239/08.08.2019 г. на ОСЗ „Източна“, е нанесен в КККР с площ 1210 кв.м. Отразеният в

кадастъра имот представлява част от възстановената с реституционния акт площ. Видно от нанесените кадастрални граници, същият не се припокрива с ПИ с идентификатор 68134.619.46, обособен в УПИ XXX-46-„за ЖС“, а се явява непосредствено съседен на него.
Независимо от размера на площта и границите на ПИ с идентификатор 68134.619.9221 в съпоставяните източници на данни, този имот попада в УПИ I - „за детска градина и трафопост“ - предмет на самия план. В този смисъл имотът на жалбоподателите е пряко засегнат от предвижданията на обжалваната заповед - чл.131, ал. 2, т.1 ЗУТ. Дори да се приеме, че имотът им е съседен на ПИ 68134.619.46, той попада в хипотезата на непосредствено засегнат по чл. 131, ал. 2, т. 4 ЗУТ, доколкото процедираният ПИ 68134.619.46 се обособява в нов УПИ с променено предназначение.
Разгледани по същество жалбите са неоснователни.
Административното производство е започнало по сезиране от кмета на район „П.“ – СО във връзка с влязло в сила Решение на СГС от 18.04.2011 г. по адм. дело № 1712/2002 г., с което е отменено Решение № 121 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС за одобряване на проект за ЗРКП на м. „Л. – зона В“, в частта относно имот пл. № 1044 и имот пл. № 873а в частта с площ 400 кв.м., попадаща във въпросния план, парцел IV от кв. 5, с отреждане за детска градина и трафопост и част от новопроектираната [улица] до кв. 14 нов, и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне в тази част.
Процесният имот с пл. № 873а, в частта с площ от 400 кв.м. (вж. заповед за отмяна на отчуждаването – л. 364), е идентичен с нанесения в кадастралната карта ПИ с идентификатор 68134.619.46 с площ 398 кв.м.
Със Заповед № РА50-486/18.06.2020 г. главният архитект на СО е наредил служебно изработване на проект за ПУП- ИПРЗ в обхвата на УПИ I- „за детска градина и трафопост“, кв. 13, м. „Л. – зона В“ и изменение на уличната регулация между о.т.15-о.т.270=235, район „П.“.
Изготвеният проект и постъпилите в хода на административното производство възражения от заинтересовани лица са разгледани на проведено на 28.09.2021 г. заседание на Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ/съвета). В изпълнение на направените от помощния консултативен орган служебни предложения на 19.10.2021 г. е внесен преработен проект, приет от съвета с обективирано в Протокол № ЕС-Г-18/29.03.2022 г. становище за одобряването му след коригиране по уважените предложения и забележки. Коригираният съобразно решението на ОЕСУТ окончателен проект е депозиран на 11.04.2022 г.
Със заключителния за административното производство акт е одобрено 1.изменение на плана за регулация на м. „Л. – Зона В“, кв. 13, УПИ I – „за детска градина и трафопост“, като се обособява нов УПИ XXX-46-„за ЖС“ по имотните граници на ПИ с идентификатор 68134.619.46, без частта от имота, попадаща в улица, което води до изменение на уличната регулация по о.т. 270=235-15 и контактен УПИ XXVIII-876,876а, и 2.изменение на плана за застрояване на м. „Л. – Зона В“, кв. 13, УПИ I-„за детска градина и трафопост“ и УПИ XXX-46-„за ЖС“, съгласно приложения проект.
Упражненото от главния архитект на СО правомощие за одобряване на ИПР е мотивирано от правна страна с осъществяването на предпоставката по чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. с ал. 2 и ал. 2, т. 2 ЗУТ - за привеждане границите на УПИ и [улица].619.46, 68134.619.47 и 68134.619.9234, а одобряването на ИПЗ е в хипотезата на чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. с ал. 2 ЗУТ – промяна в устройствените условия с урегулирането в самостоятелен УПИ на ПИ 68134.619.46.
По делото е представена Заповед № САГ24-РА50-69/19.06.2024 г. на главния архитект на СО, допълваща негова Заповед № РА50-634/14.08.2020 г., с която частта от имот ПИ 68134.619.46, обособена в УПИ XXX-46-„за ЖС“, и ПИ с идентификатор 68134.619.9221, собственост на

жалбоподателите, са включени в обхвата на служебно разрешено изработване на ПУП-ИПРЗ по реда на чл. 22, ал. 8, вр. с чл. 16 ЗУТ.
Заключението на допуснатите по делото съдебно-технически експертизи е дало отговор на въпросите относно регулационния и кадастралния статут на процедираните имоти; съответствието на предвиденото изменение с устройствените параметри, установени в действащия ОУП и ЗУЗСО; съобразеността на проекта с актуалното състояние на кадастралната карта; изпълнението на указанията, дадени с Решение на СГС от 18.04.2011 г. по адм. дело № 1712/2002 г.; настъпването на промени в устройствените условия и постигания с изменението резултат.
Според констатациите на вещото лице след частичната съдебна отмяна на ЗРКП от 2001 г. относно ПИ 68134.619.46 (бивш имот пл. № 873а в частта с площ 400 кв.м.), действаща е регулацията по предходния устройствен план за територията, отреждащ площта на въпросния имот за парцел IV – търговия и улица. Експертното изследване е установило, че ПИ с идентификатор 68134.619.46, представляващ част от имот пл. № 873а от кадастралния план, не е нанесен в кадастралната основа на предходния регулационен план, нито в плана, одобрен с Решение № 121 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС. За имота не е бил отреден самостоятелен УПИ. Частта от 400 кв.м. от имот пл. № 873а е нанесена в кадастралната карта като ПИ с идентификатор 68134.619.46 с одобряването й със Заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК. Обосновано е мнение за настъпила промяна в устройствените условия, при които е бил съставен действащия план и за липса на съвпадение между регулационните и имотните граници на ПИ с идентификатор 68134.619.46 до издаването на оспорената заповед, привеждаща в съответствие регулационните граници на имотите с имотните граници от одобрената и актуална към релевантния момент кадастрална карта. Вещото лице е заключило, че процедираното изменение на ПУП, по-специално – обособяването на нов УПИ със съответното му отреждане (УПИ XXX-46-„за ЖС“), съответства на постановеното от съда с решение от 18.04.2011 г. по адм. дело № 1712/2002 г. по описа на СГС, според което планът от 2001 г. в частта, засягаща процесния имот, е одобрен на непълна и неактуална кадастрална основа, като имотът може да се обособи в самостоятелен парцел.
Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че обжалваният административен акт не е засегнат от отменително основание по чл. 146 АПК.
Заповедта е издадена от компетентен орган в съответствие с делегираните му правомощия, произтичащи от цитираната Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община (л.26-л.41).
Оспореното волеизявление е обективирано в надлежна форма и съдържа изискуемите от закона реквизити. В акта са изложени фактическите констатации и правните основания за административно разпореденото, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на страните.
Атакуваният акт е постановен при спазване на административнопроизводствените правила. Органът се е произнесъл по допустимо сезиране, въз основа на изискуемата документация и след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Процедурата е надлежно проведена – налице е дължимото съгласуване с експлоатационните дружества и специализираните контролни органи, извършено е съобщаване на заинтересованите лица, чиито възражения са обсъдени; проектът е разгледан от ОЕСУТ, който е изразил положително становище по въпроса за одобряването му.
Несподелимо е възражението на В. А. за засягане на заповедта от процесуален порок, изразен в неуведомяването й за започналата устройствена процедура. Противно на защитната й теза,

оспорващите А. и Б. са депозирали възражения в хода на процедурата, разгледани от експертния съвет. Отделно от това, жалбоподателката разполага с възможността да упражни правото си на защита в пълен обем по повод инициирания от нея съдебен контрол, поради което не е налице черпеното от неучастието й в административното производство отменително основание.
Заповедта е и материално законосъобразна.
Административният акт е издаден в изпълнение на указанията, дадени с влязло в сила решение на СГС от 18.04.2011 г. по адм. дело № 1712/2002 г. (л.117 - л.126) и на основание чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 и ал. 2, т. 2 ЗУТ.
Оспореното изменение се състои в преотреждането на части от УПИ I -„за детска градина и трафопост“ за УПИ XXX-46-„за ЖС“ и за уширение на улица ([улица]). Целта на промяната в регулацията е да се приведат границите на имотите по проекта в съответствие с имотните граници според одобрената кадастрална карта, както следва: обособяване на нов УПИ XXX-46 в кв. 13 по имотните граници на частта от ПИ с идентификатор 68134.619.46, разположена в УПИ I - „за детска градина и трафопост“, като останалата част от имота, попадаща в улица, не е включена в новия УПИ; изменение на регулационната граница на УПИ I - „за детска градина и трафопост“, представляваща границата с УПИ XXVIII-876,876а, с което същата се измества по имотната граница между ПИ с идентификатор 68134.619.64 и ПИ с идентификатор 68134.619.47; изменение на регулационната граница на УПИ I - „за детска градина и трафопост“, изместваща се по имотната граница между ПИ с идентификатор 68134.619.9234 и ПИ с идентификатор 68134.619.1138.
С изменението в застроителния план се предвижда строителство в обособения УПИ XXX-46 - „за ЖС“ на свободно стояща триетажна жилищна сграда с к.к. до 10 м. В УПИ I - „за детска градина и трафопост“ се запазват същите площи на предвидените места за застрояване с конкретизиране на височината на застрояване – до 8.5 м. В този контекст отреждането на УПИ I, в който попада нанесеният в кадастралната карта през 2024 г. имот на жалбоподателите (ПИ с идентификатор 68134.619.9221), остава непроменено - за детска градина и трафопост.
Съгласно отрежданията на действащия Общ устройствен пан на Столична община имотите попадат в устройствена зона „Жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване“ (Жс) – т. 3 от Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, за която са определени следните устройствени показатели: плътност на застрояване – до 50 %; Кинт – до 2,5; минимална озеленена площ - 35 %, като най-малко 50% от озелененатa площ е с висока дървесна растителност; Кота корниз – 15,00 м. за жилищни сгради и 20,00 м. за обществени сгради. Очертаните със ЗУЗСО максимално допустими параметри на застрояване за детски градини са: плътност на застрояване - до 30 %, минимална озеленена площ - 50 %.
Следователно посочените в оспореното изменение на застроителния план устройствени показатели за УПИ XXX-46-„за ЖС“, кв. 13 и за УПИ I – „за детска градина и трафопост“ (нов) съответстват на определените с ОУП и ЗУЗСО.
Неоснователно е твърдението на оспорващите за отсъствие на посочените в заповедта фактически основания за изменение на ПУП. При служебното разрешаване на въпроса относно обхвата и съдържанието на изменението на плана органът е бил обвързан от задължителните указания на съда по повод отмяната на част от ЗРКП за територията, одобрен с Решение № 121 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС. В случая съобразеността на атакувания административен акт с решението на СГС по адм. дело № 1712/2002 г. е безспорно установена. Доказателствата по делото, включително заключението на СТЕ от 03.08.2026 г., мотивират еднозначен извод за наличие на възприетото от административния орган несъответствие на имотните (кадастралните) граници с регулационните, за чието преодоляване е издадена оспорената заповед – чл. 134, ал. 2,

т. 2 ЗУТ. Доказано е осъществяването и на другата алтернативна предпоставка по чл. 134, ал. 2, вр. с чл. 134, ал. 1, т. 1 с.з. - настъпили съществени промени в устройствените условия, при които е бил съставен планът, обуславящи конкретното му изменение.
По аргумент от чл. 115, ал. 2 ЗУТ за изработването на устройствените схеми и планове се ползват съдържащите се в кадастъра данни за поземлените имоти. Целта на закона е постигането на тъждество между кадастралните и регулационните граници на имотите при изменението на регулацията на основанията по чл. 134, ал. 2 от ЗУТ. Т.е. за да бъде изменен плана за регулация и застрояване, имотите в неговия обхват следва да са нанесени в действащата кадастрална основа. В противен случай не е възможно и ПУП да бъде съобразен с нея, респ. за имота да бъде отреден отделен УПИ.
Към момента на издаване на заповедта имотът на жалбоподателите не е бил отразен в КККР, а по отношение на ПИ с идентификатор 68134.619.46 между имотните граници по КК и регулационните по действащия план е налице несъответствие, пораждащо фактическото основание за изменение на ПУП. Преодоляването на това несъответствие се постига именно с одобрения проект, обособяващ УПИ с идентични на кадастралните граници, съвпадането с които е въведено като цел на промяната. Съобразно правилото на чл. 115, ал. 2 ЗУТ проектът обективно е съобразен с КК в актуалното й състояние.
Обособяването на ПИ с идентификатор 68134.619.46 в самостоятелен УПИ с ново отреждане представлява съществено изменение на устройствените условия за територията, във връзка с което е предвидена и съответната промяна в плана за застрояване.
Следователно фактическият състав на правомощието на административния орган за изменение на ПУП в хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 2 и чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. с ал. 2 ЗУТ е осъществен, което обуславя материалната законосъобразност на атакувания акт.
Съжденията за неправомерност на одобреното изменение, поради липса на съгласие на засегнатите собственици в нарушение на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, не намират правна опора. От съдържанието на заповедта може да бъде изведено заключение за допусната очевидна фактическа грешка при цитирането на основанията за издаването й, доколкото разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, възпроизведена механично, еднократно и изолирано непосредствено преди диспозитива, няма връзка с мотивите на акта. Дори да се приеме, че органът се е позовал на този текст, крайния извод за законосъобразност на волеизявлението остава непроменен, предвид възникването на изрично въведените като правно основание за издаване на акта алтернативни предпоставки със самостоятелна значимост – чл. 134, ал. 2, т. 2 и чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. с ал. 2 ЗУТ.
Неотносимо към предмета на спора е оплакването за противоречие на изменението с правилото на чл.15, ал. 3 ЗУТ. Не обуславя отменяемост на акта и последващото (през 2024г.) включване на процедираните имоти в обхвата на допуснато изработване на ПУП по чл. 22, ал. 8, вр. чл. 16 ЗУТ и припознатото от жалбоподателите в тази връзка основание по чл. 54, ал. 1, т. 5 АПК за спиране на административното производство. Възникналото след издаване на обжалваната заповед обстоятелство, изразяващо се във висящност на друга устройствена процедура, засягаща въпросните имоти, не е нов факт от значение за делото, не се отразява на законосъобразността на проверявания в настоящото съдебно производство акт, поради което е и извън приложното поле на преценката по чл. 142, ал. 2 АПК.
Що се отнася до позоваването на оспорващите на съществуването на вещноправен спор, този въпрос е преюдициален за производствата по нанасяне на имотите в

кадастралната карта по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър, но е ирелевантен в производствата по ЗУТ.
Изложеното мотивира съдът да отхвърли оспорването.
Изходът на делото обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на ответника и на заявилата такива заинтересована страна – чл. 143, ал. 3 и 4 АПК.
Дължимите на Столична община разноски са в размер на 200 лева, определен съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Превалутирана съгласно Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата възлиза на 102,26 евро.
Заявените от В. А. разноски са на обща стойност 8100 лева, равностойни на 4141,46 евро, за депозит за възнаграждение за вещо лице (600 лева или 306,78 евро) и адвокатски хонорар с включен ДДС – 3420 лева (1748,62 евро) при първоначалното първоинстанционно разглеждане на делото; 2520 лева (1288, 46 евро) за процесуално представителство пред ВАС и 1560 лева (797,62 евро) за защита пред АССГ след връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия.
Възражението на оспорващите за прекомерност на претендираното от заинтересованата страна адвокатско възнаграждение е неоснователно. Нормативно предвиденото минимално заплащане за процесуално представителство по конкретната категория административни дела за една инстанция е 1500 лева с ДДС, чиято еврова равностойност възлиза на 766, 94 евро (вж. чл. 8, ал. 2, т. 1, вр. с §2а от ДР на Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа). Делото се отличава с фактическа и правна сложност в съпоставка с другите производства от този вид, произтичаща от съчетаването на разнородна правна материя – реституция по ЗСПЗЗ и по ЗТСУ (отм.), попълване на кадастрална основа по ЗТСУ (отм.) и по ЗКИР, градоустройствени процедури по ЗТСУ (отм.) и ЗУТ. Проведени са десет открити съдебни заседания, изготвено е заключение по три съдебно-технически експертизи, събран е значителен по обем доказателствен материал. От страна на упълномощения адвокат е проявена засилена и адекватна процесуална активност. Съобразно критериите по чл. 36, ал. 3 ЗА, вр. с чл. 78, ал. 5, вр. чл. 144 АПК наличието на фактическа и правна усложненост на спора, ценена наред с вложените усилия, обем и качество на оказаната адвокатска защита, обуславя извод, че уговореното и реално заплатено адвокатско възнаграждение следва да бъде присъдено в пълен размер, още повече, че за процесуалното представителство по делото след връщането му от ВАС то е близко до нормативно установения минимум.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на В. Я. А., З. Т. Б. и Р. Б. Б. срещу Заповед № РА50-745 от 11.08.2022 г. на главния архитект на Столична община.
ОСЪЖДА В. Я. А., З. Т. Б. и Р. Б. Б. да заплатят на Столична община сумата от 102, 26 евро разноски по делото.
ОСЪЖДА В. Я. А., З. Т. Б. и Р. Б. Б. да заплатят на В. В. А. сумата от 4141,46 евро

разноски по делото.
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: